

get saadant vil kunne gennemføres, og at Landmændene vil søge en saadan Anerkendelse. Der er jo da heller ikke meget, der animerer dertil, naar man ser paa, hvilken Anerkendelse den nuværende højtærede Landbrugsminister har givet os gennem det Lovforslag, som her er forelagt.

Man har i dette Lovforslag ganske strøget enhver Bevilling til Hesteavl her i Landet, ikke alene til Præmier, men ogsaa til Tilskud til Avlsforeninger, bortset fra den 3-aarige Overgang, som er foreslaaet for de Hingstes Vedkommende, til hvilke man allerede har begyndt at yde Statstilskud, for at faa en Overgangsperiode. Hvis dette nu gennemføres, er det min Tro, at alt Hingstehold her i Landet vil gaa over til at blive privat Hingstehold, og dermed vilde vi meget hurtigt faa vor Hesteavl ind paa en saadan Linie, at vi vilde savne det Hesteopdræt og det Hestemateriale, som vi nu alligevel skal bruge for at kunne dyrke vor Jord. For Tiden vil man jo gerne reducere Betydningen af Hesteholdet og sige, at det er noget, man knap kan være bekendt at beskæftige sig med eller tale om. Det synes jeg nu ikke, man skal. Man maa tværtimod sige, at Hestene har den allerstørste Betydning for vort Landbrug, der er slet ingen af de andre Husdyrarter, som kan sammenlignes dermed, hele Landbruget er jo grundlagt paa Hesten som Trækdyr. Det sidste Arbejde, vi slutter med om Efteraaret, er Arbejde med Hestene, og ved det første Arbejde om Foraaret er det igen Hestene, der sættes i Arbejde. De er Grundlaget for hele Produktionen i Landbruget. Naar den højtærede Landbrugsminister her anstiller Sammenligning alene paa Grundlag af Eksportværdien, synes jeg, det er en saa fejlagtig Sammenligning, som det vel kan være. Snarere skulde vi sammenligne paa Grundlag af de Penge, der gaar til Import af Heste for dermed at drive Landets Jord. En saadan Sammenligning bliver vist mere aktuel i den kommende Tid.

Jeg skal i denne Forbindelse nævne nogle ganske enkelte Tal vedrørende vor Hestebestand her i Landet. Vi havde i 1914 et samlet Antal Heste af 567 240, i 1925 har vi kun 511 606. Som Arbejdsheste i Byerne brugte vi ifølge Statistikken i 1914 36 378, i 1924 kun 24 324. Det er altsaa en Tilbagegang af Arbejdsheste i Byerne paa 12 054. Men naar vi ser paa Landbruget, ligger Forholdet ganske ander-

ledes: vi bruger nu ca. 9 000 Arbejdsheste mere end i 1914, og jeg tror ikke, at der for Tiden er synderlig flere Heste ude i Landbruget, end der er Brug for. Den foreliggende Tælling viser altsaa, at vi bruger omtrent det samme Antal Heste i 1925, som vi brugte i 1914; men det samlede Antal er gaaet ned med omtrent 60 000. Ser man nærmere paa Statistikken, vil det vise sig, at det er Tillæget, det er gaaet ud over, det skal det jo være. I 1903 tillagde vi her i Landet 43 000 Føl og i 1920 50 000, men saa begynder det at dale. I 1921 var det 38 482, i 1922 35 349, i 1923 31 000, men i 1924 er vi kommet ned paa et Føltillæg af 25 000. Dette dækker paa langt nær ikke det Forbrug, vi har af Heste. Det vil med andre Ord sige, at Følprocenten fra 8,7 før Krigen nu er dalet til 4,9, og regner vi en Hests Gennemsnitsalder til 12—13 Aar, skal vi normalt have 8 pCt. for at kunne faa den Hestebestand, som vi har Brug for herhjemme. Ogsaa af den Grund mener jeg derfor, at der fremdeles maa præmieres og gives Tilskud. Som der ogsaa blev gjort opmærksom paa i Gaar, har Hestene tillige en ikke ringe økonomisk Betydning paa anden Maade, idet vi jo skal have dem. Nu sagde det ærede Medlem Hr. Olufson nok i Gaar, at man ikke kunde fortsætte med Præmiering og Tilskud, det var uden Betydning, og Tilskuddene blev givet til enkelte Medlemmer. Jeg kan slet ikke forstaa, at det ærede Medlem Hr. Olufson kan komme med en saadan Udtalelse. Mig bekendt er der slet ikke givet Tilskud til enkelte Medlemmer, de er givet til Avlsforeningerne, og det troede jeg ærlig talt, at det ærede Medlem Hr. Olufson vidste, men det maa altsaa ikke være Tilfældet. I 1923 opgjorde det landøkonomiske Driftsbureau Gennemsnitsudgiften til Fodring af en god Arbejdshest til at være 890 Kr. Vi havde den Gang 368 000 arbejdsdygtige danske Heste, og den samlede Udgift til denne Del af Hesteholdet opgjordes saaledes til 328 Mill. Kr. Lad være, at det i dette Øjeblik er billigere at føde Heste end for 1—1½ Aar siden, men 300 Mill. Kr. er vel ikke for meget, og jeg skulde da mene, at naar det er saa dyrt, og vi nødvendigvis maa have de Heste, skulde det ikke være ligegyldigt, om vi har en Hesteavl herhjemme, gennem hvilken man søger at skaffe den Hest, der er den mest passende og mest økonomiske for os at holde. Det er det, der er blevet arbejdet paa, og vi er naaet ret vidt i saa Henseende.